

Ducatus Wirtembergensis.

402

Regio & unde
dicta.

Sitts.

Cah. iustas.
Sel. rititas.

Animalium.
varietas.

Imperium Ma-
jorum.

Urbes.

Ducatus Wirtembergensis, vulgo Wurtembergerlant, nomen habet a Wirtemberga Arce veteri in ejus fere ineditullo sita, in edito colle, haud procul ab Esslingensi urbe Imperiali: alii aliunde derivant. Cæterum Regio Wirtembergensis in prima fere Superioris Germaniae parte, tractum Suevia feliciter occupat, ad Nicri potissimum ripam sita. Conregionales illi ad Ortum Suevi, Vindelici & Norici: ad Occasum Comitis ad Rhenum Palatini, Principis Electoris & Marchionis Badensis Limites: inde Nigræ Silvæ juga complectitur: qua Meridies est Montes Arbonæ pariter ac Suevicæ Alpes (ita vocant Montes ejus regionis editiores Incolæ) prominent. Versus autem Septentrionem Francos habet vicinos, & non ita procul Ottonis Silvam. Aer hujus regionis saluberrimus est, æstate commodus, hyeme temperatus: Regio ipsa fertilissima, ita ut cum optima Germaniae parte certare queat, ac primas etiam obtinere. Fru-menti, Leguminum, Vini, Fructuum admodum ferax. Universæ tamen Regionis non eadem ubique qualitas, non idem Solo genius. Ea namque pars qua Neccarus oritur, quæque confinis Hercyniae, tum quæ Suevicis (inter Danubium & Nicrum sitis) Alpibus est contermina, subaspera quidem Vitibus inimica, Pecorum cultui satis idonea. Ager in Alpibus lapidolus, at Frugum abunde ferax: item per Nigræ Silvæ cacumina, mbro colore tellus arenosa, quæ Frumento tamen satis abundant. Vbi vero Neccatus in campestria diffunditur, tota felix, tota beata est: undique Bacchi colles, herbida prata, fertiles agri, copiosus ubique Vini, Fru-menti, Pomorumque proventus. Argenti quoque Fodinas hic Ducatus habet, haud procul a VViltbergo, ad dicitur Puelachium Opidum totum Æris fodinis superstructum. Producit & Ferrum & Æs. Reperiuntur etiam Lapides elegantibus ac variis coloribus, ut plurimum tamen cæruleo distincti. Ut videatur etiam Natura molita esse hoc loco Gemmas producere. Varii generis Animalium passim vis magna: ac per saltuosa Nemora Feræ innumeræ conspiciuntur. Ducatus titulum adepta est hæc regio anno 1545, Imp. Maximiliano conventum VVormaciæ celebrante. Hic enim Eberhardum Comitem VVirtembergensem ad dignitatem Dualem evexit. Eberhardus Dux et amplius biennium non mansit in Ducatu, sed corrasis vasis suis aureis & argenteis primum fugit Vilmam ac deinde ad Principem Palatinum, mortuusque est apud exterios sine liberis. Tunc creavit Imp. Maximilianus Vlricum Eberhardi Nepotem. Hic an. 1549, ditione pul-sus & ejectus fuit, a Suevici fœderis sociis, cum Reutlingam Opidum Imperii fœdere ipsis junctum nuper cepisset. Patri Vlrico successit Christophorus: Christophoro Ludovicus Filius. Ludovicus denique Fredericum Georgii Comitis Montis Pelicardi filium successore habuit. Sedes hic habuerunt olim suas Intuergi, Tschudo, Rhenano VVithungi. Item Tectosages. Ducatus iste veluti circularem hebet situm, complectiturque Civitates & Opida plurima. Præstantiores Civitates sunt Tubinga & Stutgardia. Tubinga, vulgo Tübingen, ad Nec-carum sita, urbs admodum elegans, Cereris & Liberi donis abundans, quæ & copioso, & generoso proven-tu, tam Incolis, quam vicinis Suevis communicat, utramque Neccari ripam, lapideo ponte conjungit. Arce, vinifero colle, Canonicorum Collegio, & rei literariae ornamento, Academia, Studiisque liberalibus illustris.

In ea